

vét i Forhold til den Omsætning, de have, og denne Udgift til Kontrolfyring kunde de sikkert udmærket selv bære. Der er saa meget mere Grund til at forlange det, som man f. Eks. ikke ser, at Industrien har en Barnepige til at lære den at fyre op under Kedlerne. Det er noget, Industrien selv maa passe. Jeg synes, man kunde sige det samme om Mejerierne, og at Bevillingen paa de 1,000 Kr. bør fjernes af Finansloven. Den har ogsaa overlevet sig selv.

I Aar er Tilskuddet til Husmandsforeningernes almindelige Udgifter blevet forhøjet. Det har tidligere været 3,000 Kr., nu foreslaar den højtærede Minister at sætte det op til 5,000 Kr. Det vil vides, at det har været et fleraarigt Stridspunkt her i Tinget. Der har fra Socialdemokratiets Side været stillet Forslag om at forhøje denne Bevilling, fordi vi fandt, at efterhaanden, som Husmandsforeningerne voksede, var der Grund til at yde dem et større Beløb til Dækning af deres almindelige Udgifter end de 3,000 Kr., de hidtil have haft. Men vort Forslag har hvert Aar mødt Modstand her i Tinget, er blevet forkastet her. Nu er det os en Glæde at se, den højtærede Minister er — jeg tør vel ikke bruge det samme Udtryk, som jeg forleden brugte om den højtærede Kultusminister, at han er gaaet i sig selv, det gaar vel ikke an at sige det, men den højtærede Minister har erkendt, at det, han selv for nogle faa Maaneder siden havde foreslaaet, er for lidt, og til anden Behandling har han overbudt sig selv og fremsat Ønske om at faa Bevillingen forhøjet fra 3,000 til 5,000 Kr. Det er et Forslag, vi selvfølgelig med Glæde stemme for, fordi det stemmer saa godt med, hvad vi tidligere have foreslaaet, men ikke mægtet at gennemføre.

Jeg kommer saa til et Spørgsmaal, som efter min Mening er af stor og vidtrækkende Betydning. Det er et Spørgsmaal, som ogsaa er rejst fra Socialdemokratiets Side, nemlig Spørgsmaalet om Bekæmpelsen af Ukrudtsplanterne. Vi have jo allerede under Behandlingen af Trafikministeriets Budget haft en lille Indledning til Forhandlingen om denne Sag. Men det, som det væsentligt drejer sig om, er naturligvis ikke Bekæmpelsen

af de Ukrudtsplanter, der vokse paa vore Jernbanearaler, men Bekæmpelsen af alt det Ukrudt, som vokser inde paa de dyrkede Marker. Man kunde sige, at det er underligt, at Socialdemokratiet rejser denne Sag, og det skal jeg indrømme, det er det; eftersom der her i Tinget er saa særdeles mange Repræsentanter for Landbostanden, havde det været naturligt, om denne Sag var rejst af dem. For mit Vedkommende er Forholdet det, at jeg i mange Aar har tænkt over denne Sag, og at jeg i mange Aar, naar jeg er rejst hen over Landet, har sørgt mig over alle de mange Ukrudtsplanter, man ser trives saa frodigt rundt omkring paa vore dyrkede Marker. Navnlig, maa jeg sige, er jeg bleven bestyrket i, at der kan og bør gøres noget, ved at se Landbruget i andre Lande. I Tyskland og navnlig da i Sydtyskland vil man næsten ingen Steder finde en Ukrudtsplante, og naar man der er i Stand til at faa Bugt med Ukrudtet, ere vi det selvfølgelig ogsaa her. Ja, i Kina f. Eks. er man saa vidt, at Kineserne prale af, at i Lavlandet mellem de to store Floder findes der ikke en eneste vildtvoksende Plante, alt er under Kultur. Man ser, hvad der kan udrettes ved Flid og Taalmodighed, derved er man i Stand til at fjerne Ukrudtet. Naar vi derimod se os om i vort eget Land, maa vi sige, at er der noget, der vokser frodigt og talrigt her, er det Ukrudtet. Inden jeg omtaler Sagen nærmere, skal jeg tillade mig at citere et Par Ord af min gamle Lærer i Botanik, Professor Rostrup. Han skriver i Afsnittet Ukrudtsplanter i den bekendte Bog Landmandsbogen følgende: „Den store Mængde Ukrudtsplanter paa vore Marker er en Plet paa vort Landbrug og vækker med Rette fremmedes Forbavselse, da dette Forhold ikke harmonerer med den Højde, paa hvilken vort Landbrug ellers staaer i saa mange Henseender“. Deri har afdøde Professor Rostrup sikkert Ret, det er en Plet paa vort Landbrug, og fremmede, som besøge vort Land, forbavses over, at Ukrudtet faar Lov til at vokse saa frodigt og brede sig saaledes.

Meget af Ukrudtet bliver der jo næsten kælet for. Man kultiverer Jorden, man behandler den saa godt, man kan, om